

Sygn. akt II K 220/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Jarosław Walentynowicz

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Kazberuk

Prokurator Prok. Rej. w Kętrzynie: Tomasz Niesłuchowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 1 października 2015r.

wniosku w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

sprawy **1. Ł. Ś.**

s. A. i J. z domu D.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to że:

I. W dniu 14 marca 2015 roku w R., gm. B., wdarł się do mieszkania A. M. i wbrew jego żądaniu jako osoby uprawnionej miejsca tego nie opuszczał,

tj. o czyn z art. 193 k.k.

II. W dniu 14 marca 2015 roku w R. gm. B., poprzez uderzenie pięścią w lewą rękę A. M. spowodował u niego obrażenia w postaci złamania trzonu kości ramiennej lewej, które to obrażenia naruszają prawidłową czynność narządu ciała na okres powyżej siedmiu dni,

tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

2. M. W. (1)

s. B. i D. z domu K.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

W dniu 14 marca 2015 roku w R., gm. B., wdarł się do mieszkania A. M. i wbrew jego żądaniu jako osoby uprawnionej miejsca tego nie opuszczał,

tj. o czyn z art. 193 k.k.

I. oskarżonego ***Ł. Ś.*** uznaje za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.:

- za czyn z pkt I a/o, z mocy art. 193 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn z pkt II a/o, z mocy art. 157 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego Ł. Ś. jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego Ł. Ś. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania w dniu 14.04.2015r.;

IV. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego Ł. Ś. napiwkę w wysokości 2.000 (dwa tysiące) złotych na rzecz pokrzywdzonego A. M.;

V. oskarżonego **M. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to, przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., z mocy art. 193 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. W. (1) kary ograniczenia wolności zalicza okres zatrzymania w dniu 14.04.2015r., co równoważne jest 2 (dwóm) dniom kary ograniczenia wolności i w tym zakresie karę uznaje za wykonaną;

VII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. K. kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego M. W. (1) wykonywaną z urzędu, w tym kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych za postępowanie przygotowawcze oraz kwotę 124,20 (sto dwadzieścia cztery i 20/100) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

IIK 220/15

UZASADNIENIE

W sprawie tej ustalono, że w dniu 14.03.2015r. oskarżony Ł. Ś., będący pod wpływem alkoholu, poszedł wraz z współoskarżonym M. W. (1) do mieszkania zamieszkiwanego przez pokrzywdzonego A. M.. Chciał spotkać się z synem właściciela, a swoim kolegą (z którym wcześniej tego dnia spożywał alkohol) – K. M.. Pokrzywdzony nie chciał wpuścić przybyłych mężczyzn do środka i swoim ciałem zastawiał im drogę, tym bardziej, że K. M. nie życzył sobie widzieć się z Ł. Ś.. Ten jednak nie zważał na to i siłą (wspólnie z M. W. (2)) wtargnął do mieszkania, przy tym zastosował wobec pokrzywdzonego przemoc uderzając, między innymi, go pięścią w lewą rękę i powodując tym u niego obrażenia ciała w postaci złamania trzonu kości ramiennej, które to obrażenia naruszyły prawidłową czynność organizmu pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni. Dopiero zdecydowana reakcja konkubiny, A. M., M. R., skłoniła oskarżonych do opuszczenia mieszkania.

Dowody: zeznania świadków: A. M. (k. 6-7), M. R. (k. 12v), K. M. (k. 15v), wyjaśnienia oskarżonych: Ł. Ś. (k. 27v-28), M. W. (1) (k. 34), opinia sądowno-lekarska (k. 19), historia choroby (k. 9,15), protokoły zatrzymania osób (k. 21-24), oświadczenie pokrzywdzonego (k. 8).

Przesłuchani w charakterze oskarżonych zarówno Ł. Ś. jak i M. W. (1) przyznali się do popełnienia zarzuconych im czynów składając zgodne z ustalonym stanem faktycznym wyjaśnienia.

Wyjaśnienia te jako korespondujące i zbieżne z pozostałym wymienionym wyżej materiałem dowodowym zasługują na wiarygodność bez zastrzeżeń. Zostały one dodatkowo wzmocnione wnioskami oskarżonych o ich skazanie bez przeprowadzenia rozprawy (k. 28, 34). W związku z tym, że dowody zebrane w sprawie nie budzą wątpliwości, brak jest potrzeby ich szczegółowego omawiania.

W związku z powyższym i wobec braku okoliczności wyłączających odpowiedzialność oskarżonych winę Ł. Ś. i M. W. (1) uznano za udowodnioną.

Swoim zachowaniem polegającym na siłowym wdarciu się do mieszkania pokrzywdzonego oskarżeni wyczerpali znamiona art. 193 kk, zaś Ł. Ś. uderzając pokrzywdzonego i powodując stwierdzone obrażenia ciała wyczerpał też znamiona przestępstwa z ar. 157§1 kk.

Przy wymiarze kary za okoliczności łagodzące sąd uznał przyznanie się oskarżonych do winy i wyrażoną skruchę przejawiającą się złożeniem wniosków o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy i niekaralność M. W. (1). Z kolei uprzednia karalność Ł. Ś. sąd poczytał za okoliczność obciążającą.

W konsekwencji sąd orzekł jak w sentencji wyroku uznając, że rozstrzygnięcie będzie adekwatne do wagi zaistniałych przestępstw i spełni zadania kary określone w art. 53§1 kk. Zgodnie z art. 46§2 kk orzeczono od oskarżonego Ł. Ś. nawiązkę w kwocie 2000 zł na rzecz pokrzywdzonego. Zaliczono okresy zatrzymania, rozstrzygnięto o sądowych kosztach procesu (uznając sytuację materialną oskarżonych za trudną zwolniono ich od kosztów) i za obronę z urzędu.